

Plurál jmen (lokální pády, translativ a essiv)

Znakem plurálu je **i**, mezi vokály **j**.

Kmen končí na

-Ko	>	oi	taloissa	
-Kö	>	öi	hölmöillä	
-Ku	>	ui	laluista	
-Ky	>	yi	hyllyille	
-Ka	>	i	asemilta	- slovo má jiný počet slabik než dvě nebo je v první slabice o či u
-Ka	>	oi	kaupoissa	- slovo je dvouslabičné a v první slabice je a, e nebo i
-Kä	>	i	kynillä	
-Ke	>	i	kielistä	
-Ki	>	ei	laseissa	
-V'V'	>	V'i	maissa, rakkaille, huoneissa	
-diftong	>	koncový vokál diftongu + i	töissä, teillä	

Koncové A se může u více než dvouslabičných slov změnit na O před znakem i tehdy, předchází-li mu některá z následujících skupin: nA, lA, ijA, kkA, ra:

omenoilla, ravintoloissa, tarjoilijoilta, mansikoista, tavaroista

Změna ve kmeni závisí i na připojené pádové koncovce. Znak **i** nemá u vliv na stupeň, stupně jsou stejné jako v singuláru: obvykle ILL a ESS se pojí se stupněm silným, ostatní lokální pády a translativ se stupněm slabým:

tyttöillä, tyttöinä
rakkailla, rakkaina
osoitteissa, osoitteina
uusissa, uusina
kauneuksissa, kauneuksina
väsymyksistä, väsymyksinä
kauniissa, kauniina
toreilla, toreina
pankeissa, pankkeina

Illativ má tři koncovkové variety: **-hin**, **-in**, **-siin**

-hin se užívá v případě kmene s krátkým vokálem: talo-i-hin, tyttö-i-hin, opiskelijoihin, vaikeihin, pankke-i-hin, toreihin..., (+ jednoslabičná!) ma-i-hi, tö-i-hin

-in se užije, když je kmenový vokál redukován vlivem následujícího znaku pl.: kuv-i-in, kenk-i-in, nais-i-in, laps-i-in, mieh-i-in, järv-i-in, uus-i-in, kysymyks-i-in, kiviin

-siin se užije u víceslabičných kmenů s dlouhým koncovým vokálem (ten se při setkání se znakem pl. redukuje): huone-i-siin, vaatteisiin, rakkaisiin, tehtaisiin, kauniisiin, väsyneisiin...